

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA :
34170 Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO :
34100 Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L. 1.250
Letna naročnina L. 2.500
Letna inozemstvo L. 3.500
Poštno čekovni račun: šte. 24/12410

Leto XIX. - Štev. 36 (1966)

Gorica - četrtek, 14. sept. 1967 - Trst

Posamezna številka L 50

Reforma rimske kurije

Na koncilu so škofje izrazili željo ali celo zahtevo, da se uradi rimske kurije, ki so brez dvoma dajali veliko pomoč rimskemu škofu in pastirjem Cerkve, preuredili in se tako bolj prilagodili potrebam časa, dežel ter obredov in to zlasti glede števila, imena, pristojnosti in svojkega načina uradovanja ter medsebojne razdelitve dela.

Bolj kot škofje je potrebo po preureditvi kurije čutil sam sveti oče Pavel VI., ki je dolgo let preživel v rimskih uradih. Papež uporablja namreč pri izvajanju svoje vrhovne, polne in neposredne oblasti urade ali dikasterije rimske kurije. In ti uradi opravljajo zato svojo službo v njegovem imenu in oblasti v blagor Cerkve in na uslugo škofom.

REFORMA JE BILA POTREBNA

V času koncila se je v svetovnem tisku veliko pisalo o potrebni reformi in preureditvi kurije. Mnoge zahteve so bile upravičene, druge pretirane, nekatere krivične. A svet je prislusnil tem zahtevam in čakal, kako bo sv. oče preuredil vodstvene organe katoliške Cerkve.

A že misel na reforme je naletela na zapreke in težave. In to iz zelo preprostega razloga: ko vidimo, da gre kaj narobe, zahtevamo preureditve; ko pa se taka preureditev začneja uresničevati in nas vsaj deloma tudi zadene, pokažemo svojo nevoljo.

A sv. oče ni klonil. To smo jasno videli pri liturgični obnovi, pri delu za zblizanje kristjanov, pri delu za mir in podobnem. Tako postopa tudi pri reformi kurije. Počasi in previdno, a pogumno in smotno. To se je pokazalo že pri preureditvi kongregacije svetega oficija v zvezi z indeksom.

Vse reforme se začnajo pri osebah. Toda kaj pomaga pripraviti vrsto paragrafov in pravil, če pa ni primernih ljudi, ki naj dela vodijo po teh paragrafi in pravilih, ki naj smotno začrtajo delo po željah in zahtevah koncilskih dekretov, še bolj pa v soglasju s koncilskim duhom? Zato smo videli, kako je sveti oče že poklical v Rim nekaj osebnosti, ki naj vlijejo starim in častitljivim ustanovam rimske kurije novega duha, več svežosti, moderno urejeno poslovanje, več globnosti, strokovne sposobnosti, mednarodne izkušnje.

KONSTITUCIJA O REFORMI

Na veliki šmaren je sveti oče končno izdal posebno konstitucijo, ki se začneja

z desedami »Regimini Ecclesiae universae«. S to novo konstitucijo je sv. oče temeljito preuredil dosednji red rimskih kongregacij, cerkvenih sodišč ter uradov, ki se z eno besedo imenujejo, rimska kurija.

S to preureditvijo, ki bo stopila v veljavo 1. januarja 1968 je sv. oče hotel dati kuriji bolj sodoben ritem v poslovanju in večjo veseljnost v osebah.

A predno preidemo na kratko presojo določil precej dolge konstitucije, bi radi opozorili, da bo preprost bralec v določilih le s težavo odkril novosti, glavne poteze reforme in gonilno silo za vse delo. Bodočnost bo pokazala, kako se bo reforma izvajala in kakšne ljudi bo sveti oče poklical na odgovorna mesta. Vsekakor je že znano, da bodo pri delu kongregacij pomagali tudi škofje celega sveta, ki vodijo školije in imajo zato neposreden stik s potrebami in zahtevami vsega sveta.

Konstitucija poudarja, da je delo pri kuriji služba in naj si zato nihče ne domišlja, da mu služba daje pravico do kariere, kakor se reče ali do avtomatičnega napredovanja, ne glede na sposobnosti. Odgovorne voditelje na višjih stopnjah bodo zamenjavali vsakih pet let. Le sveti oče bo osebo lahko potrdil še za nadaljnjih pet let. Izvedenci in strokovnjaki bodo iz vseh delov sveta: uradi se bodo posluževali laičnih izvedencev in strokovnjakov.

Kongregacije naj si med seboj pomagajo, ker so vse na isti stopnji. Do sedaj je bila med njimi razlika. Voditelji kongregacij, to je prefekti, ki bodo vedno kardinali, naj se s sodelavci posvetujejo, na skupnih sejah naj določajo delo in smernice ter rešujejo sporne zadeve. Do sedaj se je prav tu čutila velika pomanjkljivost in so se včasih pokazala skrita nasprotja.

Uradni jezik poslovanja ostane seveda latinski, a dopustni so tudi glavni svetovni jeziki. Pri odločitvah naj se uradi ozirajo na sklepe škofovskih konferenc, ki so glasnice Cerkve. Ob papeževi smrti izgubijo vsi načelniki uradov in kongregacij svojo službo.

Ze vse to kaže na željo in zahtevo po večji razgibanosti, ki naj prepreči kakršno koli zarjavitve ali okostenelost, ki sta tako škodljivi vsakemu napredku in podvigu.

L. S.

(V prihodnji številki si bomo ogledali novosti glede posameznih kongregacij in uradov.)

De Gaulle na Poljskem

Francoski predsednik general De Gaulle je napravil uraden obisk na Poljskem. Pri tem je obiskal vse glavne kraje poljske republike od Varšave do Krakova, od Nove Hute do Gdanska. Ustavil se je tudi v bivšem nacističnem taborišču Oswiecimu. Za ta uradni obisk generala De Gaulle je vladalo veliko zanimanje, ker je znano, da je general prijatelj Poljske, a da je obenem v prijateljskih odnosih z Zvezno narodno republiko. Poleg tega je vladala tudi radovednost, kakšen odnos bo našel do poljske Cerkve. Če gledamo sedaj na uspeh njegovega potovanja, moremo reči, da je bil precej pičel, kljub uradnim poročilom.

Predvsem De Gaulle ni uspelo, da bi premaknil poljske voditelje od njih trmaste navezanosti na Sovjetsko zvezo. Poudarjal je namreč, da bi tudi Poljska slično kot Francija zavzela bolj samosvoje stališče v zunanji politiki. Dejal je: »Za vas kot za nas je bistveno, da sodelovanje z drugimi v zunanji politiki ne obstoji v tem, da nas vsrka kak tuj ogromen mehanizem.« (Amerika Francijo, Rusija Poljsko je danil general.) Poljaki so te besede popolnoma prezrli in jih izločili iz poročil o De Gaullovem govoru.

Prav tako ni uspelo francoskemu predsedniku, da bi omehčal Poljake glede njih odnosa do Nemčije. Gomulka je jasno dal vedeti, da Poljska ne odstopa od zahteve,

da še nadalje ostaneta dve Nemčiji.

Najbolj mučno pa je verjetno bilo De Gaulle, kako se drže ob strani cerkvene oblasti. Kardinal Višinski je izrazil željo, da bi ga general obiskal. Toda ta tega ni napravil, ker se ni maral zameriti gostiteljem, to je varšavski vladi. Zatorej ni bilo pri De Gaullovem obisku nikjer nikakega cerkvenega kneza. V Varšavi so se cerkvene oblasti zadržale, kot da predsednika De Gaulle ni v prestolnici, čeprav je kot kristjan šel v nedeljo k maši. Ko je prišel v Krakov in obiskal stolnico, je kardinal Vojtita odšel na »pastirski obisk« in De Gaulle je na vratih sprejel le kanonik-zupnik stolne cerkve. Morda je prav to generalovo zadržanje do poljske Cerkve bilo krivo, da ga tudi ljudstvo po raznih mestih ni tako navdušeno pozdravljalo, kot so pričakovali. Ljudstva si torej De Gaulle ni pridobil, vlade tudi ne, četrta je ponovil svojo trditve, da morajo ostati meje na Odri in Niši.

Svojevrsen način pomoči katoliškemu tisku

Škofijsko glasilo v Essenu v Nemčiji je nekoliko zvišalo naročnino z namenom, da bo s pridobljenim denarjem pomagalo katoliškemu tisku v Afriki in Aziji. Na ta način so do sedaj zbrali že 100.000 dolarjev.

DRUGI MEDNARODNI KONGRES ZA SLOVANSKO ZGODOVINO V SALZBURGU

Slovani stopajo na evropski pozornici v ospredje in zavzemajo v mednarodnem dogajanju važno vlogo. Zato je tudi zanimanje za njihovo zgodovino postalo vse večje. Ni dvoma, da so prav Slovani evropski zgodovini vtisnili svojski pečat.

Če je pok. papež Janez XXIII. tako rekoč na predvečer svoje smrti (11. maja 1963) tako lepo povečeval učitelja Slovanov sv. Cirila in Metoda imenujoč jih dve zvezdi, ki družino svetila in nam kažeta pot, katero moramo hoditi, ter Slovanom napovedal še veliko bodočnost, je pa papež Pavel VI. začel s praktičnim dialogom z Vzhodno Cerkvijo. Tako so Slovani, katerih večina je pravoslavna, postali odločilen dejavnik pri delu za cerkveno edinstvo.

Temu cilju služijo tudi mednarodni kongresi za slovansko zgodovino, da se ob spoznavanju zgodovinskih dejstev ubira pravilna pot za koristen dialog.

Letošnji »salzburško-regensburški kongres« za slovansko zgodovino si je vstavil v program za petdnevno zborovanje snov: »Pogansko in krščansko slovanstvo«. Pokroviteljstvo pri kongresu je prevzel sam avstrijski zvezni kancler (predsednik vlade) dr. Jožef Klaus, ki se je kongresa tudi osebno udeležil s svojim zunanjim ministrom dr. Tončičem in z zastopnikom prosvetnega ministra dr. Perčevića, dr. Trickom.

Delovno predsedstvo kongresa so sestavljali regensburški škof dr. Rudolf Graber, univ. prof. dr. V. Heusel iz Varšave ter univ. docent dr. Fr. Zagiba z Dunaja.

V častnem predsedstvu znanstvenikov iz Evrope in Amerike pa je bilo 34 odličnikov, med njimi tudi naš slovenski zgodovinar, svoj čas rektor ljubljanske univerze, univ. prof. dr. Milko Kos.

Kongres je počastil s svojo udeležbo tudi zagrebški nadškof kardinal Seper, salzburški nadškof dr. Rohrachner, grški pravoslavni nadškof dr. Tsiter ter celovski škof dr. Köstner ter regensburški škof dr. R. Graber.

Močno so bili zastopani Čehi in Slovaki, Hrvatje in tudi Slovenci. Iz Slovenije so bili prof. M. Kos, že prva redna predavanja. Bila so štiri, med njimi tudi predavanje Slovenca dr. Rudolfa Kolariča o pokristjanjenju Slovencev v luči lingvističnih dognanj, namreč da so prvi misijonarji med Slovenci bili rimski ali keltski domačini, ki so se med Slovenci domili in od njih naučili slovenskega jezika.

Zvečer je v kolegialni (univerzitetni) cerkvi bil slovanski koncert cerkvenih pesmi.

V nedeljo, 3. septembra pa je v stolnici najprej bila staroslovenska (glagolska) sv. maša kardinala Seperja, nato pa na univerzi uradno odprtje ob navzočnosti predsednika vlade dr. Klause in prof. dr. Kolarič, prof. dr. Pogačnik, dr. Vilfan z gospo, direktor Zgonik, iz Sev. Amerike prof. dr. Rado Lenček, dr. Felicijan, prof. Muhr, s Koroškega pa dr. Metod Turnšek.

Akademski začetek je bil že v soboto, 2. septembra dopoldne v veliki dvorani s 750 sedeži s slavnostnim vvhodom (ob trbljenju fanfar) akademskega senata, dveh rektorjev (salzburškega in regens-

Slovanska glagolska maša kardinala dr. Seperja iz Zagreba v Salzburgu. Za kardinalom na oltarju je videti Konstantinovo-Cirilovo svečo, ki bo prenesena v Rim na grob sv. Cirila

burškega), deželnega glavarja in mestnega župana, zastopnika prosvetnega ministra ter cerkvenih odličnikov z zagrebškim kardinalom dr. Seperjem na čelu.

Zvrstili so se pozdravi v več jezikih. Izredno lep nagovor je imel mladi salzburški rektor dr. Renó Marčič, ki je slovenskega pokolenja; uvodno predavanje pa je imel sam predsednik kongresa Poljak univ. prof., dr. Witold Heusel o osnovah materialne kulture pri poganskih Slovanih.

Popoldne ob treh so se začela zunanega ministra dr. Tončiča, kardinala dr. Seperja in druge ugledne gospe.

Spet je bil slavnostni vhod s fanfarami, pozdrav regensburškega škofa in nato odličen govor predsednika vlade dr. Klause, ki je podčrtal vlogo Avstrije kot središča med zapadno in vzhodno kulturo.

V nedeljo popoldne ni bilo akademskih predavanj, pač pa so se sestali cerkveni odličniki (kardinali, škofje in duhovniki ter nekateri pomembni laiki) na razgovor, kako pripravljati pot cerkvenemu zedinjenju. Od Slovencev se je tega razgovora udeležil dr. Metod Turnšek.

Naslednji trije dnevi so bili posvečeni intenzivnemu delu. Dopoldne in popoldne so se vrstila predavanja z diskusijami in v dveh sekcijah in v dveh dvoranah. Predsedovali so ugledni znanstveniki, tako npr. tudi Slovenec prof. dr. Kos iz Ljubljane.

Predavanja so bila temeljita, večinoma v nemščini ali francoščini, deloma pa tudi v angleščini. Toda vsi predavatelji (tudi nemški) so znali slovenske jezike in se je med odmori prijeto in živahno glasila slovanska govornica.

Za Slovence je vladalo veliko zanimanje, saj je prof. dr. Kos imel predavanje o slovenski karantanski državi, prof. dr. Jože Pogačnik pa o nastanku srednjeveškega slovenskega slovstva, ostali Slovenci, kot zlasti dr. Rado Lenček s kolumbijske univerze iz N. Yorka, in pisatelj dr. Metod Turnšek, pisec knjige »Zvezdi našega neba« (o sv. Cirilu in Metodu) so pa povezovali stike z uglednimi slavisti in cirilmetodijskimi raziskovatelji.

Na kongresu je bilo tudi veliko dam znanstvenic z veliko razgledanostjo. Nekatere so sploh bile edine zastopnice iz svoje dežele, kot npr. s Finskega ali Madžarskega.

Na kongresu je vladalo pristržno vzdušje, med Slovani pravo slovansko bratstvo ne glede na vero ali stan. Slovanski katoliški duhovnik je pravoslavnemu laiku bil vedno in povsod drug. Slovenci so znali tudi s svojo prirodno prijaznostjo in živahnostjo osvajati, dalje so tudi vse udeležence obdarili s cirilmetodijskimi spominki, ki so vsem bili ljubi. Na Slovence bodo udeleženci kongresa nedvomno ohranili prijeten spomin.

Nemci so se pa tokrat izkazali z izredno gostoljubnostjo in prijaznostjo. Že prvi večer (1. septembra) so pripravili družabni sestanek, v ponedeljek (4. septembra) slovesen sprejem in pogostitev pri deželnem glavarju v imenitnem nekdanjem knezoškofjskem dvorcu, za zaključek kongresa (7. septembra) sta bili dani dve možnosti: ali ogled Salzburga in okolice ali izlet v Regens-

Zastopnika slovenskega zamejstva pisatelj dr. Metod Turnšek in univ. prof. dr. Rado Lenček iz New Yorka na slovanskem kongresu v Salzburgu, oba dobro znana pri morskim Slovincem

burg. Sevé, vse brezplačno, tudi brezplačni vizum za Nemčijo.

Na nemški strani je bil duša vse velikodušnosti regensburški škof dr. R. Graber, ki je tako med mašo kardinala dr. Seperja kot na kongresu govoril izredno pomembno in Slovanom izpričeval veliko ljubezen.

Tak kongres s toliko topline je bil mogoč samo v Salzburgu, ki mu je tuja narodna nestrpnost.

Prihodnji kongres bo leta 1970 v Regensburgu, kot je želja regensburškega škofa dr. Graberja. Na ta način naj bi se zadostilo za obsodbo sv. Metoda v Regensburgu leta 870.

Dr. M. T.

Zastopstvo škofov Jugoslavije na sinodi v Rimu

Na sinodi škofov, ki se prične 29. septembra v Rimu, bosta jugoslovanske škofo zastopala kardinal Seper iz Zagreba in nadškof Pogačnik iz Ljubljane.

Italijanske škofo pa bodo zastopali: kardinala Urbani in Siri, nadškof Nicodemo iz Barija in škof Carlo Colombo.

Sveta gora nas pričakuje

Jubilejne slovesnosti ob 250-letnici kronanja Marijine podobe na Sv. gori bodo v tridnevju 15.-17. septembra nadvse veličastne. Dne 15. septembra, na praznik žalostne Matere božje, bo škofijsko romanje goriških Slovencev v Italiji, dne 16. in v nedeljo 17. septembra pa bo vseslovensko romanje iz goriško-koprske, mariborske in ljubljanske škofije, ki se ga bodo udeležili vsi trije slovenski škofje. Slovenski narod se bo tako enotno poklonil kronani svetogorski Kraljici.

Sv. gora pričakuje. Nešteto romanj je v tem letu že prihitelo v Marijini dom vrh goré, na nedelje, pa tudi na delavnice. Priromali so posamezniki, pa tudi romarske skupine; prihajali so peš z molitvijo in Marijino pesmijo na ustnicah, dohajali so v avtomobilih, avtobusih, korihar. Skrivnostna duhovna potreba, kajpak Marijin klic, je privlela desetisoče pred oltar svetogorske Kraljice, kjer so se ogrela srca in prerodile duše v novi ljubezni do Boga. Kar vidno je bilo delo milosti: nad 80 odstotkov romarjev je pristopilo k sv. obhajilu, pri spovedi so se srca z izredno skrušenostjo in voljnostjo za popoljšanje odpirala, in to tudi srca ljudi, ki niso bili že 20 ali 30 let pri spovedi. Obrazi romarjev so žareli v posebni sreči, kot bi se bili spočili na srcu predobre Matere, dosegli njen blagoslov, se spet začutili otroke nebeškega Očeta.

Svetogorska bazilika in zvonik bosta sicer veličastno razsvetljena, da ju bodo videli iz daljne Furlanije; postavljeni bodo zvočniki, tako da bodo lahko sledili svetim obredom tudi oni, ki ne bodo mogli v cerkev, sicer pa ne bo ne slavolokov in ne naplsov, ne zunanega bleska in kramarskega hrupa: vse bo naravnano izključno v notranjo poduhovljenost, v proslavo Matere božje, v čast božjo.

GORIŠKO ROMANJE

Škofijsko romanje goriških Slovencev na praznik žalostne Matere božje: vsaka župnija poskrbi za prevoz romarjev, ki nimajo lastnih prevoznih sredstev; razen starejših in bolehnih, ki se popeljejo do svetišča, ostali romarji naj gredo peš od Prevala dalje, v skupinah, tako da lahko skupno molijo in prepevajo. V baziliki bo prva vs. maša ob 9. uri, druga, somaševana pa ob 11. uri po italijanskem času. Kmalu popoldne procesija okoli svetišča, slovesni blagoslov in posvetitev brezmadežnemu Marijinemu Srcu.

VSESLOVENSKO ROMANJE

Vseslovensko romanje iz Slovenije: V soboto, 16. septembra: Ob 19. uri po jugoslovanskem času peta sv. maša s sodelovanjem in pridigo domačega župnika premeta Andreja Simčiča. Ob avemariji se bo po vseh župnijskih cerkvah Slovenskega Primorja nekaj minut slovesno zvonilo. — V nedeljo, 17. septembra: O polnoči maša s sodelovanjem in govorom mariborskega škofa dr. M. Držečnika. Ob 7. uri maša s sodelovanjem in govorom škofa. ap. administratorja dr. Janeza Jenka. Ob 10. uri pontifikalna maša z govorom ljubljanskega nadškofa dr. J. Pogačnika. Po govoru posvetitev brezmadežnemu Srcu Marijinemu.

Marija pričakuje. Matl je, ki bi hotela objeti slehernega svojega otroka, tudi tebe. Kraljica, kronana Kraljica je, ki hoče vse obdariti, vse pripeljati v veliko družino božjih otrok.

Za napredek kmetijstva

Sredstva za pospeševanje kmetijstva so v današnji zakonodaji precej števila. Najvažnejši zakon ali zeleni načrt, ki velja za dobo 1966-1970, predvideva posojila in prispevke za najrazličnejše potrebe kmetijstva z namenom, da poveča proizvodnost in izboljša življenjsko raven kmečkih družin. Tudi na socialnem področju je kmečko prebivalstvo doseglo vsaj najnujnejšo varnost za primere nezgod, bolezni, onemoglosti, starosti in nedavno tudi družinske doklade za otroke. Vse to bo pomagalo, da se bo kmečki človek z večjim veseljem in zanimanjem posvetil svojemu delu in ga skušal izpopolniti z novimi dosežki kmetijske tehnike.

Vendar za napredek kmetijstva niso dovolj samo denarni prispevki in posojila ter socialna varnost, pač pa je potrebno temeljito strokovno znanje, ki si ga je mogoče pridobiti v kmetijskih šolah, strokovnih tečajih in z branjem strokovnih knjig in časopisov. Slovenci v zamejstvu nimamo svoje kmetijske šole. Tečajji niso številni in tudi strokovno branje je precej revno. Pomanjkanje strokovnega znanja je eden glavnih vzrokov propadanja kmetijstva celo v takih predelih, ki bi lahko bili močno donosni. Kar pa kmet najbolj rabi za razvoj svojega strokovnega znanja niso samo tehtne besede, pač pa praktično prikazovanje. Kmet mora imeti priliko, da vsak trenutek lahko vidi, opazuje in poišče za vse podrobnosti, ki so mu nujno potrebne. Kje naj se uči? Zasebnik z uredjenim obratom se najrajši zapira vase in noče deliti strokovnih nasvetov niti razkazovati svojih dosežkov, ker je razumljivo ljubosumen na svoje delo in si noče ustvariti tekmecev. Ogledovanje ogromnih hlevov, planjav žita, sadnih plantaž, velikanskih obdelovalnih strojev in naprav pa zelo malo koristi našim kmetom, ki živijo v skromnih razmerah.

Prišel je čas, ko bi se tudi v tem oziru razmere lahko temeljito spremenile. Deželna uprava je izdala zakon o Ustanovi za razvoj kmetijstva, ki naj bi imela obširna pooblastila za delovanje na kmetijskem področju. Sedaj je prilika, da tudi strokovno izobraževanje dobi novo obliko in postane učinkovito. Večina naših kmetov ima le skromne obdelovalne površine in zato se mora njihova dejavnost prilagoditi malim razmeram. Pri nas potrebujemo male kmetije, družinskega obsega, ki naj bi bile sodobno ter smiselno urejene in usmerjene na proizvodnjo visoko donosnih pridelkov. Takšne kmetije naj bi ob tehnični in denarni podpori pristojnih oblastí služile kot vzorna prikazovalna posestva, kamor bi kmetje imeli vsak trenutek prost dostop, lahko opazovali vsa

delu in bi našli vse strokovne nasvete. Tako posestvo bi se lahko uredilo v vsaki vasi in bi s časom postalo središče za preskušanje in razmnoževanje novih vrst rastlin. Prikazovalna posestva naj bi bila visoko specializirana in usmerjena v proizvodnjo, ki je za krajevne razmere najbolj donosna. To bi bila praktična šola, ki bi brez dvoma dala krepko pobudo za razvoj raznih kmetijskih panog.

Širite „Katoliški glas“

Deželni prispevek za ceste, mostove in vodovode

Deželna uprava je nedavno odobrila 12 občinam skupen prispevek 162 milijonov za izgradnjo poljskih in gozdnih cest, mostov, brvi in vodovodov. Za podporo so prosile razne občine, zadrage, konzorciji ali družbe že lansko leto.

Omenjena pomoč je bila dana na podlagi deželnega zakona št. 18 z dne 31. avgusta 1965, ki predvideva 98 odstotkov prispevka za zboljševalna javna dela na splošno in v hribovitih krajih. Pa tudi v drugih predelih lahko deželna uprava nudi enak prispevek za medposestne ceste in poti, vodovode, napeljava elektrike za kmečke hiše in podobno.

Letošnjih prispevkov bodo deležne največ hribovske občine in videmski pokrajini.

Tudi v naših krajih je nešteto potreb za ureditev poljskih cest ali napeljava vode. Zato bi bilo koristno, da bi se merodajni krogi zanimali za te ugodnosti.

Inž. Janko Košir

Bolezen sv. očeta Sinajska puščava

V ponedeljek, 4. septembra se je nedomoma raznesla vest, da je sv. oče Pavel VI. bolan. Zvečer ob 10. uri se je privatno vrnil iz Castelgandolfa v Vatikan, oblasti v Vatikanu so pa dale prvo zdravniško poročilo o »nezadovoljivem zdravstvenem stanju sv. očeta«. Ves svet in posebno še vsi katoličani so postali zaskrbljeni, kaj je z zdravjem Pavla VI. Naslednje dni so si sledila nova poročila, ki so javljala, da je mrzlca izginila in da se zdravje boljša. V nedeljo se ni vedelo, ali bo sv. oče prišel opoldne k oknu za običajno molitev angelovega češčenja ali ne. Na trgu se je zbralo nad 30 tisoč ljudi, ki so čakali. In sv. oče je prišel ter sam sporočil, da gre z njegovim zdravjem počasi na boljše ter da upa, da bo kmalu spet zdrav. Bolezen sv. očeta je vnetje obsti in okoliških organov. Sama na sebi bolezen ni nevarna.

S TRŽAŠKEGA

Letošnje Marijino slavlje na Opčinah

Slovesnost Marijinega slavlja na Opčinah se vrši vsako leto po istem vzorcu, sprememba je le pri govornikih ali mašnikih. Tako so tudi poročila vedno v istem tonu; letos pa je prinesel spremembo dež. Organizacije — skavti, Marijine družbe, strežniki — so se odzvali; proseška godba, belo oblečene deklice in lepo število ljudstva je bilo že zbrano. Ob 16.30 je prišel g. nadškof. Ko so stopili strežniki iz cerkve, nato duhovščina in kip Fatimske Marije, je začelo deževati. Kmalu se je ulila ploha, udeleženci so stopali v dežju. Po krajši poti se je procesija vrnila v cerkev, kjer je maševal škofov vikar msgr. Lojze Škerl, ki je imel tudi govor. Poudaril je nujnost, da izpričujemo zapoved ljubezni z življenjem po veri.

Cemu se je izsilila procesija, če je bilo skoro gotovo, da bo dež onemogočil sprevod? Fantje in dekleta pri kipu so bili lahko oblečeni, isto belo oblečene deklice, zastave in paramenti so tudi trpeli škodo, ljudje pa so se razpršili, veliko jih je ostalo kar v cerkvi.

Marijino slavlje na Opčinah je zadeva nas vseh, o čemer pričča številna udeležba vseh fara, duhovščine in tudi goriških sobratov, in ne pozabimo, da je to največji verski praznik na Tržaškem, zato je nujno potrebna organizacija. Duhovska zveza ali openska župnija naj določi duhovnika, ki naj bo odgovoren za vodstvo celotne slovesnosti; javnost, predvsem duhovščina naj ve, kdo je »odgovornik«. Pri taki množici se vse lahko zgodi (v letošnjem primeru dež). Kdor vodi, naj se posvetuje z drugimi duhovniki in z openskimi moškimi za morebiten resen nedostatek (naš primer — slabo vreme). Tako bo zagotovljen uspeh. Če bi tako bilo že letos, bi gotovo slovesnost lepše uspela. Zadoستovalo bi letos spremeniti spored: prej maša, po maši bi se lahko razvila običajna procesija.

Letos je skupina petih Opencev, med katerimi skrbni in marljivi cerkovnik, poskrbela za vse. Dež je pokvaril celo zvočnike, ki so se napolnili vode in tako motili.

Dušan Jakomin

Srečanja slovenskih učiteljev v Bazovici

V soboto so se zbrali v Bazovici na skupni večerji zmagovalci natečaja za stalna učiteljska mesta na slovenskih osnovnih šolah na Tržaškem. Na prijetnem večeru je bil prisoten tudi prof. E. Košuta, ki je učiteljem predaval pred izpiti, medtem ko sta se prof. Mihelič in prof. Soban oprostila, ker sta bila zadržana.

Danes je gotovo vsakemu znana beseda Sinajski polotok. Prav tako ve vsakdo, da je to puščava, kjer se človek ne more naseliti. Malokdo pa ve, da so bile te pokrajine nekdaj med najrodovitnejšimi na svetu. Na istem mestu morda, kjer so pred kratkim umirali ubegli vojaki od žeje, lakote in vročine, je nekdaj živel človek v vsem izobilju hrane in ob bujnem rastlinstvu. Prav gotovo so bile te pokrajine tako lepe, kot je naša ožja domovina, le s to razliko, da je vladalo večno blagodejno poletje.

Univ. prof. inž. Vinko Sadar piše v svojem sestavku »Narava se maščuje« med drugim: »Oaza Jeriho je bila bajno rodovitna še pred 1950 leti. Dandanes ni več palm na oazi Jeriho. Okoli Jeruzalema so rasli temni gozdovi. Dandanes je tu vse golo. Vojske so vzele gozdove, kar jih je ostalo, so jih prodali in iz njih žgali oglje...«

Kolikor bolj je bila zemlja rodovitna, toliko hujša puščava je nastala iz nje, vzrok pa je bil povsod isti — iztrebljanje gozdov. Puščava Sinaj je eden mnogih, a neizpodbitnih dokazov, da ima človek popolno svobodo odločanja, ne sme se pa iztrebljati gozdov, če hoče zagotoviti življenje sebi in svojim potomcem. Današnja tehnika dela tako rekoč čudeže, ne more pa vrniti mrtvi zemlji rodovitnosti, ki jo je imela nekdaj in ki jo je človek poceni in lahkomiiselno zapravil z navadno sekiro.

Zaplenjeno sovjetsko orožje

Izraelska zmaga ni dala Judom le novih meja, ki so pomaknjene daleč zunaj izraelske države, temveč jim je prinesla tudi izreden vojni plen na bojiščih, ki ga daleč niso pričakovali. To so predvsem velike zaloge neizrabljenega orožja, ki so ga Izraelci zasegli v svojem pohodu po Sinajskem polotoku. Izraelske čete so dobile v roke na stotine tankov, lahkega topništva, tovornjakov in oklopnih voz. Veliko tega materiala sploh še ni bilo v rabi. To orožje sicer ni najbolj moderno, toda z lahkoto se ga bo dalo spraviti v denar raznim gospodarsko zaostalim državam, ki jim orožja manjka. Kot kobilice so se usuli v Tel Aviv vsi mogoči trgovci z orožjem, da ga pokupijo za svoje kliente. Cenijo, da bo Izrael lahko prodal toliko svojega plena, da bo pokril velik del stroškov za svojo vojno proti arabskim napadalcem. Kaj takega se v zgodovini ne dogodi pogosto.

Med plenom so našli Izraelci še posebno dragocenost, ki je na njej Sev. Amerika še zlasti zainteresirana: 6 kompletnih protiletalskih raket SA-2B, ki so baje hrbenica ruske protiletalske obrambe. Kako so mogli Sovjeti dati tako pomembno orožje ravno Egiptu, je res prava uganka. Saj so morali vendar vedeti, kako nezanesljivi zavezniki so Egipcjani, kar se tiče vojaških tajn. Gotovo bo severnoameriško vojaško poveljstvo dalo vladi v Tel Avivu vse, kar bo ta zahtevala, da dobi v roke vsaj eno od teh raket z vso opremo. Taka raketa bo razkrila vse skrivnosti ruske protiletalske obrambe in omogočila ameriškim strokovnjakom najti sredstva, kako uničiti rusko zračno obrambo. Kaj naj sedaj stori

Pohvale vredno dejanje RAI

V zadnjih časih je slišati napovedovalko slovenske radijske postaje v Trstu, kako opozarja, da je mogoče poslušati slovenske oddaje na raznih oddajnikih. Med temi so zadnji čas trije novi: Sv. Višarje IV, Trbiž IV in Stolbica IV (Staulizze) v Reziji. S tem je omogočeno vsem Slovincem v Italiji, da lahko poslušajo radio Trst A. Ko izražamo svoje veselje zaradi te uvidenosti vodstva RAI v Trstu, ne moremo kaj, da ne bi povedali še ene želje in sicer te, da bi tržaška radijska postaja prinašala več domačih novic iz cele naše dežele. Sedaj, ko postajo povsod poslušajo, bi morala postajati imeti povsod tudi svoje stalne poročevalce in ne samo prostovoljce. Od prostovoljcev ne živi danes nobena obveščevalna služba. Seveda je v ta namen potreben denar za poročevalce. Toda ali bi se ne mogli dobiti potrebni tisočaki.

Druga želja: Med najbolj uspešnimi in zanimivimi oddajami je ona ob nedeljah: Kdo, kdaj, zakaj. Toda največkrat nam poroča le o dogodkih v Trstu. Ko smo se zanimali, zakaj je tako malo poročil od drugod, so nam pojasnili, da ni dovolj delovnih moči. To verjamemo. Zato želimo, da bi se tudi ta oddaja okrepila in bila stalna. Poslušalci radia si danes želimo predvsem poročil in ne toliko muzike.

Naročnik radia in tv

Sovjetska zveza? Ali naj misli na nov tip protiletalske obrambe, ki bo zahteval veliko časa, da nadomesti sedanje, zahteval pa tudi kdo ve koliko milijard rubljev.

Orožje, ki ga je Kremelj poslal Naserju, je torej šlo po zlu. Z njim pa tudi dva tisoč milijard rubljev. Kljub temu Rusija vztraja na pošiljanju novega orožja. Gotovo se pa to orožje ne bo odlikovalo ravno po kakovosti, saj morajo sovjetski oblastniki računati, da bo tudi to orožje ob prvem novem spopadu padlo v roke Izraelcem in s tem svobodnemu svetu. Zato sedanje ruske pošiljke orožja arabskim državam ne vzmernirajo posebno ne Izraelcev ne zapadnih demokracij, saj je očitno vidno, da so samo sredstvo, da pomirijo Naserja in njegove Arabce.

Ozadje raznih nemirov v Severni Ameriki

Se nikoli ni v zgodovini ZDA bilo toliko eksplozij, požigov in pustošenj kot v minulih tednih. Prizadete niso bile samo črnske četrti, temveč cela mesta in številne pokrajine. In se je tudi izkazalo, da ti nepričakovani črnski izbruhi niso toliko rasnega značaja, temveč da nosijo socialni pečat.

Najnovejše sociološke študije so odkrile strašno, svetovni javnosti povečini do sedaj nepoznano stran temnopoltega prebivalstva v ZDA, ki predstavlja kar desetino celotnega prebivalstva. V povprečni črnski četrti vsakega severnoameriškega velemesta je štiri desetine odraslih moških brez dela; med desetimi osemnajstletniki ima komaj eden potrebno usposobljenost, da si zagotovi ali pribori delovno mesto; in tri četrti prebivalcev črnskih četrti, živi v stanovanjskih razmerah, ki prav nič ne zaostajajo za najhujšimi četrtmi v Kalkuti in Bombayu.

Psihološki pretres, ki je zajel po zadnjih izgrediv ameriško družbo »izobilja« je povzročil, da se je prebilo v javnost spoznanje, da bi bilo treba, vsaj za zašilno ureditev najnujnejših vprašanj v velemestih, porabiti najmanj 70 milijard dolarjev. To je enajstina ameriškega letnega družbenega produkta ali vsota, ki je enaka enoletnim vojaškim izdatkom ZDA.

V Mariboru bodo gradili novo bogoslovje

List Družina poroča, da bodo v Mariboru začeli zidati bogoslovje. Odločili so se dvigniti mariborsko stolno župnišče, kjer bodo dobili prostore za 60 bogoslovcev. Do sedaj so mariborski bogoslovci bivali in študirali v Ljubljani. Do te ceptive je prišlo zato, ker staro ljubljansko semenišče daleč ne more nuditi prostora vedno večjemu številu bogoslovcev, oblasti pa pod različni izgovori onemogočajo gradnjo novega poslopja za vso Slovenijo, ki naj bi po načrtih škofije stalo kje v bližini Ljubljane.

Osebnne spremembe v goriško-koperski administraturi

Anton Strancar, žup. upravitelj v Tolminu, je razrešen soupravljanja Roč. Marjan Kožlin, žup. upravitelj v Podmelcu, je imenovan za soupravitelja Roč. Anton Pilat, žup. upravitelj na Vogrskem, je imenovan za soupravitelja v Bukovici. Franc Premrl je imenovan za vikarja pomočnika v Oseku. Silvester Čuk, vikar pomočnik v Slivju, je imenovan za duhovnega pomočnika v Izoli. Jože Bucik, novomašnik, je imenovan za nedeljskega kaplana na Mostu na Soči. P. Stanko Pečovnik OFMCap. je razrešen upraviteljstva v Vipavskem Križu in odhaja na drugo službeno mesto v ljubljansko nadškofijo. Za žup. upravitelja v Vipavskem Križu je imenovan p. Damjan Frlan OFMCap. P. Milan Zavratnik OFMCap. je imenovan za kaplana v Kromberku. Franc Stritar, SDB žup. upravitelj pri Sv. Brigiti, je razrešen službe in odhaja v ljubljansko nadškofijo. Ivan Miklavc SDB je imenovan za žup. upravitelja pri Sv. Brigiti. Bogdan Metlika SDB, je imenovan za duhovnega pomočnika na Škofijah. Anton Krapež, upokojeni župnik in dekan emeritus se bo naselil v Kozani.

Pomembna stoletnica

Na Japonskem se pripravljajo na praznovanje prve stoletnice, odkar je bilo priznanih med blažene 205 japonskih mučencev. Osem založniških družb na Japonskem je sklenilo ustanoviti posebno središče, ki naj bi skrbelo za širjenje krščanske literature na Japonskem.

V ponedeljek, 25. septembra bo na Barbani in v Ogleju

LETOSNJI SHOD MASNIH STREŽNIKOV

Ob 7. uri odhod z avtobusi z običajnih mest po naših vaseh kot lansko leto.

Ob 9. uri odhod iz Gradeža na Barbano z ladjo »Esperia«.

Ob 10. uri v svetišču sv. maša v čast Marijinemu brezmadežnemu Srcu, govor in skupno sv. obhajilo (spoved doma).

Ob 2. uri popoldne slovo v cerkvi.

Ob 3. uri prihod v Oglej, ogled bazilike, izpoved vere, blagoslov.

Ob 4. uri v župnijski dvorani v Ogleju zabaven film.

Ob 5.30 odhod na domove.

Število udeležencev in spremljajočih duhovnikov je treba do petka 15. t. m. sporočiti z Goriške župnemu uradu v Doberdolu, s Tržaškega pa na Katinaro g. Albertu Miklavcu.

Vabi pripravljajni odbor

Vzgojni zavodi so pripravljene in odprti

Zadnjič je naš tednik spregovoril o pomembnem poslanstvu krščanske vzgoje v družini, šoli in po zavodih. Danes pa se ustavimo in pogledimo, kaj nudimo v tem pogledu katoličani na Goriškem in Tržaškem.

Ob koncu druge svetovne vojne smo se znašli na ruševinah in obubožani. Le počasno je bilo mogoče z leti delno obnoviti nekaj starega, drugo pa s težkimi žrtvami ustanavljati in graditi. V Gorici imamo zaslužno Alojzijevo. Zal, da škoda, ki mu je bila povzročena v dobi fašizma, še ni poravnana.

V istem mestu je še Zavod sv. Družine, v katerem imajo svojo streho otroci osnovnih šol in pa dekleta vseh srednjih šol. Vodijo ga šolske sestre.

V Trstu so se prve postavile v službo vzgojnega poslanstva šolske sestre in si pri Sv. Ivanu zgradile lep dom, ki z vzgojo nudi pomoč tudi pri učenju in oskrbi večjemu številu deklet. Ta zavod vrši že vrsto let svoje poslanstvo v veliko korist doraščajoče ženske mladine.

MARIJANIŠČE NA OPCINAH

Za dijake pa je bilo doslej le malo storjenega. Dano nam je na razpolago Marijanišče na Opčinah, ki pa vsled oddaljenosti od mesta in šol ni moglo uspešno razviti svoje delavnosti. Sebe ob zadnji šolski reformi je dobilo svojo pomembno vlogo in poslanstvo, ker je tudi na Opčinah srednja šola, ki je v neposredni bližini zavoda, kar je temu in gojencem v veliko korist. Toda tudi to je bilo še premalo. Vodstvo zavoda se je zavedalo, da je stavba pretesna, da ne odgovarja zahtevam časa in da ne more sprejeti večjega števila gojencev.

Zato se je upravni odbor lotil večje zamisli. V prvi polovici letošnjega leta je bil zavod povečan in tako dobil odgovarjajoče prostore, ki idealno služijo učenci se mladini. Zračne in velike učilnice, centralno ogrevanje, mir, lepo in prostorno igrišče, odgovarjajoča kuhinja, pomoč in nadzorstvo pri učenju in vzgojno vodstvo zaupano salezijancem jamčijo za gotov uspeh in napredek.

Marijanišče sprejema zlasti dijake za srednje šole na Opčinah. Na razpolago pa je tudi dijakom višjih srednjih šol: učiteljska, obeh licejev in trgovske akademije. Prav tako je na razpolago nekaj samostojnih sob za akademike.

Preureditev Marijanišča je povezana z velikimi stroški, ki si jih je upravni odbor naložil. Zato se obrača na dobra in velikodušna srca dobrotnikov za pomoč. Štiri letne zbirke naj vsaj delno odpomorejo kriti velike dolgove. Niso pa samo dolgovi, ki nas tarejo. Treba je priskočiti na pomoč revnim in potrebnim dijakom, katerih starši ne zmerejo redne mesečnine za oskrbovanje. Zato se obračamo tudi za to pomoč.

V zavodu je posvečena posebna skrb krščanski, verski vzgoji, ki je zaupana slovenskim salezijancem. Toda veseli mladi ljudje naj bodo brez skrbi. V zavodu ne bodo našli mrkih in žalostnih obrazov. Dijaki vrše le svoje verske dolžnosti kot vsak zaveden kristjan in nič drugega nepotrebnega in vsiljivega. Gojenci imajo dovolj prostega časa za razvedrilo in oddih. Vodstvo zavoda pa se zaveda dolžnosti, ki jo ima, ko mu starši zaupajo svojega otroka z namenom, da se poskrbi za njegov umski, verski in moralni napredek.

Ko z veseljem sporočamo javnosti, da je Marijanišče urejeno, sporočamo to zlasti staršem, ki imajo namen poslati svoje sinove v šolo, a jim oddaljenost od

šole, zaposlitev ali drugi razlogi ovirajo obdržati sinove v družini, da jih pošljejo v Marijanišče, ki jim bo v vseh pogledih nadomestilo dom. Šola danes zahteva vedno več, dom pa velikokrat ne more nuditi pomoči pri učenju. V zavodu pa so na razpolago vzgojitelji, ki jim nudijo skupinsko in posamično pomoč, kadar je to potrebno. Prav tako navajajo učence k samostojnemu in urejenemu učenju. Stalno nadzorstvo in pomoč sta jamstvo za dober uspeh in napredek v šoli.

UPRAVNI ODBOR

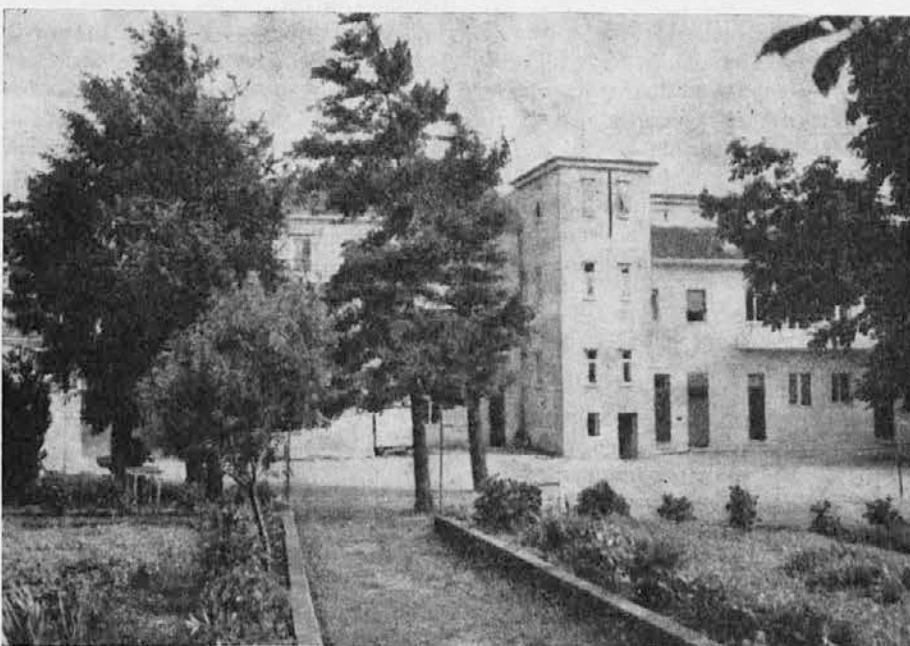
RAZNO

Bolniška blagajna za duhovnike vseh veroizpovedi. Z zakonom št. 669 z dne 28. julija 1967 je bilo uvedeno zdravstveno zavarovanje za katoliške in vse druge duhovnike. Zakon je začel veljati 12. avgusta t. l. Zavarovanje je obvezno in zajema duhovnike vseh starosti kakor tudi njihove družinske člane, za katere skrbijo. Zdravstveno pomoč po nudi INAM (državni zavod za bolniško zavarovanje). Kdor je že zavarovan pri drugih ustanovah, se lahko prepiše, če želi, na novo zavarovanje. To lahko stori vsako leto do 30. novembra. Potrebne sezname zavarovancev bodo postavili pristojni ordinariati. Za zavarovanje bo vsak zavarovanec plačal letno 30.000 lir, ostalo pa bo prispevala država. Zavarovanci bodo začeli uživati ugodnosti tega zavarovanja z 12. novembrom t. l.

Studijske podpore za univerzitetne študente. Deželna uprava je za šolsko leto 1967-68 razpisala študijske podpore za univerzitetne študente. Podpora znaša 150.000 lir na leto, za oddaljene dijake pa še več. Znesek je namenjen manj premožnim in prizadevnim dijakom. Prošnje je treba vložiti najkasneje do 15. novembra t. l. Tiskovine in vsa ostala pojasnila daje deželno odborništvo za šolstvo in kulturo v Trstu, ulica Ghega 6, ali pa razni univerzitetni krožki v deželi.

Nov porast katoličanov v Severni Ameriki

V Severni Ameriki je število katoličanov preteklo leto poraslo za 618.000. Skupno je sedaj v Severni Ameriki 46.864.000 katoličanov. Nekoliko pa se je zmanjšalo število redovnic in bogoslovcev, kar je sploh značilno za vse gmotno dobro stoječe dežele in pokrajine.

POVEČANO MARIJANIŠČE NA OPCINAH

JOSEFINE STEGBAUER 31
Prevedel J. P.

„Veš li število zvezdà...?“

Lore je že tudi našla vir, kako bi prišla do denarja. Njena mati je bila šivilja in Lore je raznašala dogotovljene obleke. Pri tem je večkrat dobila kako nagrado. Od slej bo to romalo v skupno blagajno.

Le Marta ni našla nobene poti, kako bi mogla kaj prispevati. Kar žalostna je postala, a so jo druge brž potolažile: »Nehaj vendar! Ti si v naš krožek pripeljala Mirka, si tako svojega brata dala krožku na razpolago. In brez njega bi ničesar ne zmogle. Si lahko misliš!«

Marta je se res premislila in spoznala, da bi brez Mirka ne prišlo nikamor. In Mirko je njen edini brat. Ta misel jo je potolažila.

Mirko je še naročil, naj bi mu sporočile, ko bodo imele pet mark zbranih. To bo vsekakor dovolj za grobarja v Rotten-

dorfu. Takoj mu bo pisal, ko bo denar skupaj.

13.

PISMA IN POIZVEDOVANJA

Jurij Frohner je kar kmalu našel stanovanje in to prav blizu svoje sestre Dore. Tudi vdova tajnega svetnika Pöll se je odločila, da se preseli v bližino svojih otrok. Pri iskanju stanovanja ji je pomagala teta Dora in tako se je že pred božičem mogla preseliti iz severne Nemčije v novo stanovanje.

Mali Jurče je vsako drugo nedeljo s starši obiskal babico, ki je bila z novim življenjem prav zadovoljna. Pri vsem tem pa ni pozabila Gretice. Saj ji je tudi Gretica takoj ob prihodu v mesto pisala dopisnico in v začetku decembra kar pismo. In še sama ga je sestavila:

Ljuba gospa!

Se enkrat se Vam zahvalim za Vašo prijaznost. Sem v mestu. V šolo pa ne hodim. Imam posebne učitelja. Z Melanijo sva večkrat skupaj. Tu ni nobenega konja, da bi ga jahala, pač pa imam svoje gosli. Obiskujem glasbeno šolo pri Ros-

Umetniška raven zborov v Arezzu

Tudi letošnje tekmovanje pevskih zborov »Guido d'Arezzo« je podalo nekaj značilnih karakteristik vseh zadnjih let, kar je tudi stalno podčrtal zlasti italijanski tisk. Neovrgljivo dejstvo je namreč, da so tuji zbori visoko nad italijanskimi glede kvalitete in priprave. Zakaj pa? Iz tujine prihajajo navadno najboljši ansambli, Italijani pa pošiljajo predvsem podeželske zборе ali pa skupine iz provincialnih središč. Poleg tega pa je velika razlika še v sami tradiciji glasbene vzgoje in kulture med različnimi narodi.

V zadnji številki sem našel zmagovalce letošnjega tekmovanja. Jasno je razvidno, da so odnesli lovrike v glavnem Slovani, t. j. Slovaki in Bolgari, nato pa Nemci. S tem v zvezi bi rad poudaril izredno mehko v interpretaciji polifonije s strani slovenskih zborov, ki pa ne zdrkne v kako romantično solzavost. Bratislavski pevci so npr. z veliko religioznostjo podali Monteverdijev »Kyrie« iz šestglasne maše »In illo tempore«. Posebno me je prevzel velikanski napredek v muziciranju bolgarskih pevcev. Ti so dosegli res zavirljivo raven v polifoničnem izvajanju, in že par let sem lahko beležimo stalno napredovanje. Tako je sofijski zbor »Sredec« odlično podal motet »Tenebrae factae sunt« F. Corteccia ter pokazal maestozno interpretacijo v Monteverdijevem motetu »Surgens Jesus«. Ne morem mimo tega, da ne bi spomnil na svečano izvedbo »Lauda Jerusalem« kremonskega glasbenika v izvedbi zgoraj omenjenih že afirmiranih pevcev iz Hamburga. Ker so bila na sporedu proste izbire sama Monteverdijeva dela, je razumljivo, da so se razne skladbe tudi večkrat ponavljale, zlasti s področja cerkvene glasbe. Vse to pa ni motilo, saj je tako možno slišati odtenke istih partitur z različnimi prizvoki.

Če hočem zajeti nekoliko posamezne zборе, naj omenim npr. majhno razočaranje ob nekdanjem francoskem »Ensemble Vocal de Beauvais« ali prijetno presenečenje ob nastopih mladih skandinavskih pevcev, Švedov in Fincev, ki so z veliko gotovostjo in — zakaj ne — tudi z ljubeznijo znali dostojno predstaviti težka dela renesančnih mojstrov. Pohvalo zaslužijo tudi mladi ameriški pevci iz Springfielda (ki jih ni spravila iz tira skrajno neokusna politična provokacija), saj so pokazali zelo resno poznanje polifonije od Gibbonsa do sodobnosti (»Psalm 93« K. Nysteda). Argentinski pevci iz Rosaria so fino predstavili »Ecco mormorar

l'onde«, ki sodi med najlepše Monteverdijeve madrigale. Rimski akademski zbor je uspel doživeto podati s pravo dramatično silo enega iz Monteverdijevih »vojnih« madrigalov.

FOLKLORA

Kaj pa folklor? Da v njej kraljujejo Madžari z Bartokom ali Kodalyjem, ni nikakega dvoma. Tako smo tudi letos slišali nekaj iz njih zakladnice od strani brhkih deklet iz Szegeđa. Južni Slovani se tu niti nimajo česa sramovati. Seveda se pri folkloru petju vedno bolj kaže neka dilema — navadna folklor ali umetniško predelana narodna pesem. Izgleda, da se večina zborov nagiba k tej drugi težnji, in zato vsi oni zbori, ki prinašajo čisto navadno ljudsko glasbo, ne morejo več resno upati na uspeh.

ZIRIJA

Letošnja žirija je bila sestavljena iz zelo kompetentnih glasbenikov, ki so doma na področju polifonske in splošno vokalne glasbe. Treba je tudi pripomniti, da niso razsodbe izvale večjih neodobravanj s strani kritike, pa tudi publike ne. To je prišlo do izraza tudi na slavnostnem srečanju med organizatorji, žirijo in članarji. Pokazalo se je zopet, kakor že prejšnja leta, kako so taki stiki potrebni in koristni. Zanimalo me je, kaj meni žirija o posameznih plateh prireditve. Zato sem postavil enemu izmed njenih članov, bolgarskemu glasbeniku Georgiju Robevu nekaj vprašanj. Iz odgovorov naj stremem to, da je videl omenjeni glasbenik, kot član žirije in kot nepristranski muzik, pravilno interpretacijo Monteverdija pri vseh prvo nagrajenih zborih. Poudaril je še, da je bila ta res topla in človečanska. Glede na dejstvo, da je bila podeljena za moške zборе prva nagrada ex-aequo dvema zboroma, je pa dejal, da sta jo oba zaslužila, čeprav sta oba imela tudi razne napake.

Za zaključek naj navedem pomenljive besede istega Georgija Robeva, ko je dejal: »Ogenj, ki ga je pred 400 leti vžgal Monteverdi, je združil danes, kljub religioznim, političnim in narodnostnim razlikam mlade pevce tako različnih dežel v neko duhovno enoto.« In prav to je gotovo tudi namen, ki si ga vsako leto tako plemenito zastavljajo prireditelji tekmovanja »Guido d'Arezzo«.

Andrej Bratuž

ITALIJANSKA TELEVIZIJA

Spored od 17. do 23. septembra 1967

Nedelja: Prvi: 11.00 Sv. maša. 12.00 Potovanje v Fatimo. 21.00 Kraljevi razbojniki, III. nadaljevanje. — Drugi: 21.15 Anna Moïfo Show, 22.20 Igra v dveh (film).

Ponedeljek: Prvi: 21.00 Cisto nebo (ruski film). — Drugi: 21.15 Sprint. 22.00 Beethovenove simfonije.

Torek: Prvi: 21.00 Večer s Somerset Maughamom, prizor. — Drugi: 21.15 Prisceno. 22.15 Pestra oddaja.

Sreda: Prvi: 21.00 Potovanje med rdeče gardiste, dokumentar. 22.00 Šport ob sredah. — Drugi: 21.15 Ljubezen in klepanje, ameriški film.

Četrtek: Prvi: 21.00 Glasbena oddaja. 22.00 Politična tribuna. — Drugi: 21.15 Podzemne vode, dokumentar. 22.00 Pestra oddaja.

Petek: Prvi: Tovarna pod hišo. 21.50 Nalivno pero, film. — Drugi: 21.15 Mister Miffin, nadaljevanje. 22.45 Zoom.

od kod je. Le ob imenu Gretka (ne Gretica) je pokazala, da jo to ime na nekaj spominja. Prošij bi Vas, da mi sporočite, če je morda med takrat smrtno ponesrečenimi kaka oseba z imenom Gretka (ne Gretica) in pa če obstoji možnost, da morda pripada ta mala deklica tej mrtvi ženi.

Za vaš trud sprejmite priloženi tobak. Z odličnim spoštovanjem

Mirko Heller

Vsekakor vljudno pismo, kajne? Spodaj je pripisal še svoj naslov. Niti sanjalo se mu ni, da je s tem pismom res nekaj pametnega napravil. Ker pa starši niso smeli zvedeti ničesar o krožku »Mysterium«, so se otroci domenili, da bo vsak dan nekdo drug za pol ure preporno prišel v šolo. Treba je bilo namreč čakati pismo, da dobe oni pismo v roke, ne pa starši. Spet so imeli srečo. Baš ko je bil Mirko sam na vrsti, »da zamudi šolo«, je pismo, ki mu je prišlo s pismom. Komu drugemu bi ga pismo, ki mu je prišlo, Mirka pa je poznal in končno je bilo pismo še nanj naslovljeno.

Razburjen je Mirko sprejel pismo in ga

Našim staršem v premislek

Vsako leto se v tem času vrstijo v našem tisku pozivi slovenskim staršem, naj vpišejo svoje otroke v slovenske šole.

Cisto naravno je, da spada slovenski otrok v šolo, kjer se poučuje v materinem jeziku, kajti edino ta more nadaljevati vzgojo, ki se je pričela v družinskem krogu.

Nesmiselno pa je, da nekatere družine iz okoliških vasi pošiljajo svojega sina ali hčer v mesto, ko je vendar osnovna šola v domačem kraju. S tem povzročijo trojno škodo: spravijo otroka v tuje ali vsaj neznano okolje, v katerem se ne more takoj znajti; otežkočijo delo učitelju ker ima ta v razredu učence z različnimi zahtevami; povzročijo, da se v domači šoli zaradi manjšega števila vpisanih zmanjša število učnih moči.

Zgovoren primer je Pevma, kjer so pred leti učile štiri učiteljice, sedaj pa samo dve. Pametni ljudje v vasi so sicer svarili pred to nevarnostjo, a drugi niso hoteli ničesar slišati. Ko pa je bilo prepozno, so od raznih strani zagnali vik in krik, a le zato, da so za nastali položaj obtožili goriško šolsko skrbništvo.

Da se ne bo kaj takega še kje pripetilo, naj velja pravilo: slovenski otrok v slovensko osnovno šolo, toda mestni v mestno, vaški v vaško!

SLOVENSKA TELEVIZIJA

Spored od 17. do 23. septembra 1967

Nedelja: 19.00 Dolgo, vroče poletje - serijski film. 22.00 Waterpolo - Jugoslavija-Italija.

Ponedeljek: 17.55 TV obzornik. 18.20 Položaj slovenščine v svetu. 18.40 Prepogosto pozabljam - vzgojna oddaja. 19.00 Narava in turisti. 19.40 Reportaža iz Montreala. 22.00 Waterpolo - Jugoslavija: Romunija.

Torek: 18.35 Risanke. 18.50 Svet na zaslone. 19.30 TV obzornik. 20.10 »Ljubezben in kitare« - češkoslovaški film. 21.40 J. Bleiveis: »Bob iz Kranja« - TV igra.

Sreda: 17.25 Poljudno znanstveni filmi. 17.55 TV obzornik. 19.00 Festival humorja v Piranu - reportaža. 19.30 Mozaik kratkega filma. 22.15 Waterpolo: Sovjetska zveza: Madžarska.

Četrtek: 17.05 Poročila. 17.10 Tiktak: Pedenped. 17.55 TV obzornik. 18.15 Kalejskop. 21.20 Ko je meč krojil pravico - serijska igra. 22.00 Waterpolo - Jugoslavija: SZ - prenos.

Petek: 17.55 TV obzornik. 19.05 Clovek, znanost in proizvodnja. 19.40 Petkov večer. 20.38 Kupil sem očka - sovjetski celovečerni film. 22.00 Waterpolo Jugoslavija: Holandska - prenos.

Sobota: 17.55 TV obzornik. 18.15 Cini-bulk: Igračke na cestah - mlad. igra. 19.15 S. Osterc: Maska rdeče smrti - balet. 22.00 Waterpolo Jugoslavija: NDR - prenos.

Podpore občinam za šolske knjige in prevoz dijakov. Tudi letos bo deželna uprava na podlagi zakone št. 19 iz leta 1965 dala občinam podporo za šolske knjige in prevoz manj premožnih učencev, ki abiskujejo materinske, osnovne ali srednje nižje šole. Zadevne prošnje bodo morale občine oddati na odborništvo za šolstvo in kulturo najkasneje do 30. septembra.

Izjemoma lahko isto odborništvo nakaže posebno podporo pridnim dijakom, ki so v težkem gmotnem položaju. Take prošnje je treba oddati pristojni občini, ki jih bo izročila odborništvo v Trstu, ulica Ghega 6, vsaj do 30. novembra t. l.

kar med potjo odprl in prebral. Kar koj je sklenil, da bo treba čimprej sklicati sestanek. Takoj po šoli je obvestil sestro Marto in ta še druge deklice, tako da so že drugi dan po šoli sedeli vsi v Mirkovi sobi.

Po slovesnem pozdravnem nagovoru je Mirko sam vzel pismo in ga prebral:

Velemenjeni gospod Heller!

Zahvalim se Vam za pošiljko tobaka.

Na Vaše vprašanje Vam odgovarjam, da je tu pri nas na pokopališču pokopana Gretka (ne Gretica ali kako drugače) Becker, sicer pa nobena druga z imenom Gretka. A ta ne pride v poštev. Bila je neka vzgojiteljica, ki je potovala s svojo učenko.

Tudi otrok je prišel ob življenje in je v istem grobu pokopan. Otroku je bilo ime Rozvita Frohner. Otrokov sorodniki so bili že tu in so obiskali grob. Govoril sem z obema: z babico in s teto tega otroka. Otrok je bil oblečen v rdečo obleko in bele nogavice in črne sandale. Lasje pri otroku so bili plavi.

(se nadaljuje)

GORIŠKE NOVICE

Ustoličenje goriškega nadškofa

Kot znano bo v nedeljo, 24. septembra slovesno ustoličenje goriškega nadškofa msgr. Petra Cocolina. Spored je naslednji: Od 16.15 do 16.30 zbiranje oblasti in povabljenec v nadškofijski palači; duhovniki se zberejo na dvorišču in se udeležijo spreveda v raketu, župniki tudi z belo stolo. Ob 16.30 se iz nadškofijske palače začne spreved v stolno cerkev. Šel bo čez Travnik, ul. Roma, Crispi v stolnico. Tam sledi uradni del ustoličenja po rimskem obredniku.

Duhovna obnova

Kratka duhovna obnova za fante bo v aložjiviški kapeli v Gorici v nedeljo, 24. septembra. Začetek ob 9.30 in sklep s sv. mašo ob 11. uri. Prilika za sv. spoved. Vljudno vabiljen! Duhovniki so naprošeni, da prihodnjo nedeljo oznanijo to duhovno obnovo.

Duhovna obnova za dekleta bo pa istotam ob isti uri v nedeljo, 1. oktobra in z istim sporedom.

Izlet zborna »Lojze Bratuž« na Mangart

Ze ob koncu svoje pevske sezone je zbor »Lojze Bratuž« SKPD v Gorici sklenil prirediti svoj vsakoletni izlet. Odločitev je padla za pohod v alpski svet na Mangart. Tako smo se kljub negotovemu vremenu odpravili zadnjo nedeljo z avtomobili po Soški dolini proti našim goram. V prijazni cerkvi v Logu pod Mangartom smo imeli sv. mašo, ki jo je daroval naš pevovodja g. Stanko Jericijo. Pot nas je dalje vodila po vijugasti cesti do Mangart-skega sedla (2072 m), kjer stoji lična planinska kočica. Vse naokoli se je razprostirala gosta megla, ki nam je seveda tudi zapirala pogled na Mangartovo kopo. Vseeno smo se odpravili na skalnato pot, ki vodi na vrh (2678 m). Dobre volje ni manjkalo in zato se je tudi nebo za hip razjasnilo, dokler niso meglene zavese spet zagrnile obzorja. Vesela pesem se je nato razlegala z ostrih skal ob kratkem počitku po vzponu ter ob uživanju veličine spodaj ležeče narave, ki pa jo je še vedno obdajalo megleno morje. Nazaj grede nas je pospremil še precej mrzel dež, ki se je že mešal s snežinkami. Po okrepčilu v koči smo se napotili proti dolini, kjer je vedno bolj deževalo. Zato pa je bil toliko prijetnejši postanek v Bovcu s kar zaslužen večerjo v hotelu Kanin. Se bolj pa nas je močilo ob povratku po temni Soški dolini proti Gorici. Čeprav nam Mangart ni bil zelo naklonjen, je vseeno med pevci vladalo zelo prijetno in vedro razpoloženje, kot se pač spodobi v gorah. Tako je tudi zbor »Lojze Bratuž« v zdravem razvedrilu zaključil svoje počitnice, da bo prihodnji mesec spet začel z resnim udejstvovanjem.

Udeležence

Popravni izpiti v Gorici

Popravni izpit čez prvo učiteljske so z uspehom opravili Oskar Beccia, Gregor Comelli, Laura Cociancig, Gabrijela Musina, Bernarda Radetti, David Sossou, Marija Terpin in Lilijana Visintin; padla sta dva dijaka.

2. učiteljske: Izdelal je Boris Cotic, en dijak je bil zavrnen; 3. učiteljske: izdelale so Ramira Bric, Martin Tomažinčič in Sonja Troha.

IV. gimnazija: Izdelali so Lučana Budal, Dario Frandolich, Marjeta Klanjšček in Nevenka Suligoj. Sprejemni izpit za prvi licej sta opravila Franc Mermolja in Jožica Mikuluš. Popravni izpit čez prvi licej so opravili Jožica Gravner, Ana Lucchesi in Antonija Strosar.

Popravni izpiti na nižji srednji šoli

Na nižji srednji šoli v Gorici so izdelali sledeči dijaki:

Čez I. razred: Battisti Ivan, Devetak Ivo, Dorni Silvan, Cernic Aleksija, Comelli Mirjam, Hlede Ivana, Leghissa Lidija, Maligoj Katarina, Markovic Ana, Marušič

Bruno, Primozic Stanislav, Vizintin Silvan, Plesničar Lidija, Terpin Nadja, Valantig Oielina.

Čez II. razred: Devetak Roman, Ferletič Marij, Jarc Jožef, Nanut Rudolf, Radikon Stanislav, Stekar Danilo, Budal Helena, Doles Elizabeta, Jerkic Marija, Kustrin Silva, Lucchesi Helena, Princ Loredana, Zavadlav Janka, Devetak Darin, Plesničar Ivan, Delpin Marija Luiza, Gergolet Nadja, Komjanc Hedvika, Koncut Ema, Princ Marija, Terpin Sonja. Stirje dijaki so bili zavrneni.

Nižji tečajni izpit so izdelali: Brajnik Herman, Croselli Aldo, Gergolet Marino, Peric Branco, Stanic Vladimir, Beccia Lavra, Cernic Ana, Devetak Sonja, Lakovic Andrejina, Perigo Bernarda. Tommasi Pavel je dopolnil izpit iz latinščine. Ena dijakinja je bila odklonjena.

Vrnili se bomo k pametni uri

V noči med soboto 23. in nedeljo 24. septembra se bo v Italiji nehala sedanja legalna ura in se bomo vrnili k sončni uri. To se pravi, da bomo tisto noč opolnoči pomaknili ure za eno uro nazaj in se nam bo s tem vrnila ura spanja, ki smo jo izgubili zadnjo nedeljo maja. Prišli bomo zato zopet k pametni uri, kajti o legalni uri ne moremo reči, da je pametna, ker z njo velika večina državljanov samo izgubi vsak dan eno uro spanja. Posebno velja to za poletje, ko je treba tako zgodaj vstajati, zvečer pa ni mogoče ob soncu spat. Zato se ljudje vsako leto sprašujejo, čemu legalna ura. Pravijo, da koristijo turistom. Nam se zdi, da tudi turistom ne koristi, ker vidimo, da spijo zjutraj pozno do poldne. Zgodaj moramo vstajati le mi, ki nismo turisti in ki tudi zvečer ne moremo zgodaj spat. Upamo, da prihodnje leto legalne ure ne bo več.

TRŽAŠKE NOVICE

Proslave bazoviških žrtev

Vsako leto se spominjamo bazoviških junakov, ki so žrtvovali svoje življenje za lepšo bodočnost slovenskega naroda. Prejšnji teden je v bazovski cerkvi daroval mašo zadušnico za pokojnimi žrtvami župnik M. Zivic. Spominski govor pa je imel g. F. Vončina. Po maši je odposlanstvo Slovenske skupnosti odšlo na kraj, kjer so bili pred 37 leti ustreljeni Bidovec, Marušič, Pahor in Valenčič, ter položilo venec na njihov spomenik. Istega dne so predstavniki antifašističnih in partizanskih združenj položili venec pri spomeniku bazoviških junakov na pokopališču pri Sv. Ani. V nedeljo pa je nastopil pred spomenikom bazoviških junakov pevski zbor Lipa iz Bazovice; v slovenščini je govoril V. Spanger, v italijanščini pa dr. Pincherle.

Naša šola

Blizu se začetek novega šolskega leta. Upamo, da so naši starši izpolnili svojo dolžnost in da so vpisali svoje otroke v slovenske šole.

Zvedeli smo, da je v pripravi učbenik za prvi razred osnovne šole. Upamo, da ga bodo naši učenci imeli že takoj v začetku šolskega leta v rokah. Ali bo pripravljen do tedaj?

Potresni sunki

V torek prejšnjega tedna je tržaška geofizikalna opazovalnica zabeležila potresne sunke 3. in 4. stopnje. Središče potresov je bilo pri Ilirski Bistrici. Potresne sunke so čutili predvsem prebivalci, ki stanujejo v višjih nadstropjih. Skode pa ni bilo.

BARKOVLJE - (TRST)

SV. MISIJON 21.9 - 1.10.1967

Začetek: 21. septembra ob 19. uri.
Med tednom: maša in govor ob 6.30 in ob 19. uri; otroška maša ob 9.30.
Zaključek: 1. oktobra. Zjutraj ob 7. uri rožnovenska slovesnost; ob 15. uri zaključna slovesnost z mašo.

Bolehni in starejši ljudje bodo imeli misijonski govor v ponedeljek, 25. septembra ob 9.30 z mašo.

Stanovski govori za žene, dekleta, fante in može bodo posebej oznanjeni.

Tudi ti si prav lepo povabljen!

Mednarodno tekmovanje zborov »Seghizzi«

Prihodnji teden, 23. in 24. septembra se bo vršilo v Gorici napovedano mednarodno tekmovanje pevskih zborov »Seghizzi«. Udeležili se ga bodo zbori iz Italije, Avstrije, Jugoslavije in Čehoslovaške. Slednje bo zastopala znana pevska skupina iz Prage. Za drugo leto napovedujejo tudi udeležbo madžarskih, bolgarskih in francoskih zborov. Med slovenskimi zbori iz Italije bosta nastopila tudi moški zbor »Mirko Filej« iz Gorice in mešani zbor »Jacobus Gallus« iz Trsta.

Štmaver

Števerjanski in oslavske fantje si radi izbirajo neveste iz naše vasi. Pred kratkim je Terpin David iz Valerišča peljal pred oltar Mužič Renato. Naselila sta se Pod turmom, kjer ima David delavnico.

Preteklo soboto smo pa zopet imeli pristrčno slovesnost. Bensa Silvan z Oslavja je odpeljal našo vaščanko, zvesto cerkveno pevko Devinar Marijo. Ženina pozna širša okolica, saj tako lepo pritisaka na svoj bariton v sestavi okteta »Planike«. Ta se mu je tudi oddolžil z lepim petjem med obredom. Tudi prosvetno društvo »Jože Abram« je ponosno nanj, saj je poln vedrine, delaven in dober organizator. Pri vsem tem je tudi skrben gospodar; njegova mlada in vesela žena mu bo v močno oporo.

Voščimo, da bi Bog osrečil naše novice s krepkim in dobrim potomstvom.

Nov center za bančne storitve

Prostore bivše znane kavarne Milano je prevzela Tržaška hranilnica ter v njih namestila Center za bančne storitve. Ob priliki otvoritve nove poslovalnice, ki so se udeležili predstavniki oblasti in javnega življenja, je predsednik dr. Jaut poudaril, da bo poslovalnica opravljala samo bančne in izterjevalne storitve za široko občinstvo. Center je začel delovati 11. septembra.

Razstava »Tržaški Kras«

Ob sodelovanju muzeja Revoltella in Univerzitetnega centra za umetnostne študije pri tržaški univerzi bodo v soboto otvorili v palači Costanzi razstavo o »Tržaškem Krasu«. Organizatorji hočejo s to razstavo doseči, da bi prišlo do vskladitve delovanja na univerzitetni ravni o vprašanih zaščite in valorizacije naravnega in zgodovinskega bogastva kraškega področja. Pri tem naj bi sodelovali klimatologi, geologi, speleologi, zotniki, paleontologi, arhitekti in urbanisti.

Mejni prehodi

Obmejna policija je na našem področju zabeležila za mesec avgust rekordno število prehodov. S potnimi listi je prešlo mejo v obe smeri preko pet milijonov ljudi. V maloobmejnem prometu pa so v avgustu zabeležili dobra dva milijona tri sto tisoč prehodov.

Župnija sv. Vincencija (Trst)

Gospod novomašnik Luigi Sferco bo imel v župniji sv. Vincencija v nedeljo, 17. septembra ob 8. uri ponovitev svoje nove maše za Slovence. G. novomašnik je sam izrazil željo, da bi Slovincem posebej maševal ter tako ustregel vernikom slovenskega jezika.

Pred slovesno sv. mašo bomo g. novomašnika v cerkvi pozdravili in mu poklonili novomašni dar.

Prisrčno vabimo naše slovenske vernike iz župnije in iz mesta, da se v obilnem številu udeležijo novomašniškega slavja.

Po maši bo gospod podelil novomašniški blagoslov in delil spominske podobice.

Kongres "Mitteleuropa,, v Gorici

Zamisel goriških političnih in kulturnih krogov o kulturnih srečanjih v Gorici je tudi letos lepo uspela. Tem srečanjem so dali nemško ime »Mitteleuropa« ali Srednja Evropa. Izraz zbuja spomin na nekdanjo cesarsko Avstrijo, ki je družila v svojem okrilju narode srednje Evrope. To pot pa v Gorici ni šlo za kako politično srečanje, ampak za kulturno izmenjavo med narodi, ki so nekoč bili veliko stoletij del Avstrije in ki so ohranili veliko skupnih kulturnih dobrin ter interesov.

Da je ta pobuda posrečena, priča tudi letošnji kongres, ki je bil posvečen prozi v srednji Evropi. Kongres se je začel v soboto in se zaključil v sredo. Udeležili so se ga zastopniki tehle narodov: Čehi in Slovaki, Madžari, Avstrijci, Slovenci, Hrvti, Srbi in naši Italijani s Furlani. Torej v resnici narodi, ki zemljepisno in kulturno spadajo v srednjo Evropo in ki so dediči stare Avstrije.

Na kongresu so prebrali svoja poročila

zastopniki vseh omenjenih narodov; za Slovence sta govorila pisateljica Mira Miheličeva ter prof. Martin Jevnikar. Mihelečeva je osvetlila stanje umetniške proze v Sloveniji, Jevnikar pa je orisal delo slovenskih pisateljev v zamejstvu. Pri tem je upošteval vse pisatelje izven domovine, to je tržaške, goriške, koroške, pa tudi one v Ameriki in Argentini ter Avstraliji.

Udeležence je v soboto zelo lepo pozdravil goriški župan Martina. Lepo so jih naslednje dni sprejele tudi oblasti v Vidmu in v Trstu, kamor so se med delom podali na obisk. V sredo je bila zaključna debata, o kateri bomo še poročali.

Mašniška posvečenja

V svetišču na Vejni je v soboto nadškof Santin posvetil štiri nove mašnike, enega diakona in dva subdiakona. Med temi ni nobenega Slovence.

RADIO TRST A

OBVESTILA

Spored od 17. do 23. septembra 1967

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15. Dejstva in mnenja: 14.15 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Nedelja: 9.00 Prenos sv. maše iz župne cerkve v Rojanu. — 11.15 Oddaja za najmlajše. Povesti mojstra Čuka: »Sinje pero - ne znam«. — 12.00 Nabožna glasba. — 12.15 Vera in naš čas. — 14.30 Sedem dni v svetu. — 16.00 »Rožni venec«. Drama v enem dejanju. — 19.30 Slovenski oktet. — 20.30 Iz slovenske folklore: Rado Bednarik. »Pratika za drugo polovico septembra«. — 21.00 Večerni koncert zabavne glasbe.

Ponedeljek: 12.10 Počitniška srečanja. — 17.50 Starokrščanske bazilike v Italiji: »Sv. Apolinarij Novi in sv. Apolinarij v Pristanišču v Ravenni«. — 19.10 »Mrtvi se vračajo«. Napisal F. Bevk. Četrto nadaljevanje. — 21.00 Slike iz narave v slovenskem pripovedništvu: »Janez Trdina«.

Torek: 12.00 R. Bednarik: »Pratika za drugo polovico septembra«. — 17.50 Ne vse, toda o vsem. — 19.00 »Beli kit Moby Dick«, dramatižirana povest. Peto nadaljevanje: »Elijevi ognj«. — 20.35 Vincenzo Bellini: »Norma«, lirski tragedija.

Sreda: 12.10 Žena in dom, pripravlja Jadviga Taljat. — 13.30 Glasba iz filmov in revij. — 17.50 Razvojne stopnje sodobne medicine: »Na mejah medicinske znanosti«. — 19.00 »Mrtvi se vračajo«. Peto nadaljevanje. — 20.35 Simfonični koncert. V odmoru (približno ob 21.10) »Fran Maselj Podlimgarski, ob 50-letnici njegove smrti«.

Četrtek: 12.10 Znanost in tehnika. — 17.50 Odvetnik za vsakogar, pravna posvetovalnica. — 18.00 Deželni zbori: Zbor »Ernesto Solvay« iz Tržiča. — 19.00 Otroci na počitnicah. — 20.35 »Sree v kletki«. Radijska igra. — 22.45 Romantične melodije.

Petek: 11.50 Vokalni ansambli. — 12.10 Med tržnimi stojnicami. — 13.30 Glasbeno potovanje okoli sveta. — 17.50 Kam v nedeljo? — 18.30 Slovenski solisti. — 19.00 »Mrtvi se vračajo«. Šesto nadaljevanje. — 20.35 Gospodarstvo in delo. — 21.00 Koncert operne glasbe.

Sobota: 12.10 Alpska jezera: »Vrbsko jezero«. — 15.00 Glasbena oddaja za mladino. — 16.00 Oddaja za avtomobiliste. — 16.30 Pravilice slovenskih avtorjev: »Muca opararica« in »Hišica iz kock«. — 17.20 Cerkev v sodobnem času. — 19.00 Počitniška srečanja. — 20.35 Teden v Italiji. — 21.00 A. Marodič: »Operacija Pedestal«. — 21.40 Vaški ansambli. — 22.30 Za prijeten konec tedna.

ZAHVALA

V soboto, 2. septembra smo pokopali našo drago sestro in teto

MARIJO LAHARNAR

Zahvaljujemo se msgr. Omerzu ter članicam mestne Marijine družbe za številno udeležbo pri sv. maši za pokojnico.

Zalujoči: sestra Terezija Laharnar, nečaki Hilde Malnič, Fani Laharnar in Slavko Strgar

Trst, Grahovo ob Bači, Kranj, 11. septembra 1967

Kmečka banka

GORICA - ul. Morelli 14 - tel. 2206

vam nudi ugodne pogoje za trgovske posle in bančne usluge (tekoči računi, vezane in proste hranilne vloge, posojila, vnovčenje in diskontiranje trgovskih menic, posli z inozemstvom, nakup tuje valute, plačevanje davkov in tako dalje)